

Papeževa Svetovna Mreža Molitve
SLOVENIJA

Molitev in služenje za leto 2021

**IZZIVI ZA ČLOVEŠTVO
IN POSLANSTVO CERKVE**

Molitev in služenje za leto 2021

IZZIVI ZA ČLOVEŠTVO IN
POSLANSTVO CERKVE

Papeževa Svetovna
Mreža Molitve
SLOVENIJA

ZALOŽBA DRAVLJE
LJUBLJANA 2020

Iskrena zahvala slovenski sekciji Radia Vatikan in njenemu odgovornemu uredniku p. Ivanu Hercegu DJ, ki redno spremljajo papeža Frančiška ter njegove nagovore, za prevod besedil, ki so v knjižici kot komentar mesečnih molitvenih namenov.

KAZALO

SOČUTJE DO SVETA	4
JANUAR	11
FEBRUAR	13
MAREC	15
APRIL	17
MAJ	19
JUNIJ	21
JULIJ	23
AVGUST	25
SEPTEMBER	27
OKTOBER	29
NOVEMBER	31
DECEMBER	33

SOČUTJE DO SVETA

**Pogovor z mednarodnim direktorjem p. Frédéricom Fornosom DJ
13. februar 2020**

Prepoznati Kristusa v vsakem bratu in preoblikovati njegovo telesno, moralno in duhovno stanje v molitveno spodbudo: to je navdih, ki poživlja apostolat Svetovne Mreže Molitve. Tej je letos Sveti oče, kot vsako leto, zaupal svoje namene za leto 2021. O tem smo se pogovarjali z mednarodnim direktorjem, jezuitom Frédéricom Fornosom, ki je za »L'osservatore Romano« opisal spodbude in vsebine izbranih tematik za naslednje leto.

Katere novosti prinašajo nameni za naslednje leto?

Ko smo 28. junija 2019 praznovali 175 let Apostolata molitve - danes Papeževe Svetovne Mreže Molitve - je Sveti oče potrdil temelj našega poslanstva: »Gre za poslanstvo sočutja do sveta, lahko rečemo, da gre za »pot srca«, za molitveni potopis, ki spreminja življenje ljudi«. Papeževi nameni se rojevajo iz tega sočutja do sveta. Z njimi nam Sveti oče posreduje številne izzive, s katerimi se srečuje človeška družba in poslanstvo Cerkve. Ko nam Sveti oče Frančišek izroča svoje molitvene namene, nam pomaga, da se približamo Kristusovemu srcu in da opazujemo svet z Njegovimi očmi. »Kristusovo srce je tako veliko, da si želi vse sprejeti v revolucijo nežnosti. Bližina Gospodovega srca daje spodbudo našemu srcu, da se bratom približamo z ljubeznijo, pomaga nam, da vstopimo v sočutje do sveta«. Iz tega izvira se rojeva človeško bratstvo, pri katerem papež zelo vztraja. Obenem je to izhodiščna točka papeževih namenov molitve za leto 2021: »Milost, da bi živeli v polnosti bratstva z brati in sestrami ostalih verstev«. O tem govori »Dokument o človeškem bratstvu za svetovni mir in skupno sobivanje«, ki sta ga podpisala papež Frančišek in veliki imam Al-Azharja. Zadostuje pogled na današnji svet, da bi vedeli, kako nujno je tako prizadevanje. Kot pravi papež: »Ni druge možnosti: ali bomo prihodnost gradili skupaj ali

te prihodnosti ne bo«. Posebno za verstva velja, da ne morejo več zanikati, kako nujno je graditi mostove med ljudstvi in kulturami. Ta nujnost bratstva ni novost, je pa ključna, ko se seznanjamo z molitvenimi nameni Svetega očeta. Mislim, da ni naključje, da se tako začenjajo nameni za leto 2021. Bratstvo, ki spoštuje in priznava vrednost različnosti, to je stil Nebeškega kraljestva.

Obstajajo pri molitvenih namenih posebne prednosti?

V molitvenih namenih Svetega očeta vedno obstaja prednost pri tem, da bi prepoznali Kristusa v vsakem bratu, čeprav se sicer v njih nekateri izzivi še ne pojavljajo. Gospod nam podarja pot, da bi Ga videli: v vsakem bratu »se nadaljuje učlovečenje za vsakogar od nas«, kot beremo v Apostolski spodbudi Veselje evangelija. Bratstvo je in merilo končne sodbe in nam daje bližnjega za brata. »Kar koli ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili«. Kdo so ti bližnji? Žene, ki so žrtve nasilja, »da bi jih družba zaščitila, upoštevala in prisluhnila njihovemu trpljenju«. Osebe, ki trpijo zaradi depresije in izgorelosti, boleznima našega časa, da bi pri vseh našle podporo. Tisti, ki tvegajo življenja, ko se borijo za osnovne pravice v vladavini diktatur, avtoritativnih režimov in celo v demokratičnih sistemih v krizi. Evangelizacija vedno ostaja kot prednost. Poslani smo v službi Kristusovega sočutja na obrobje človeških življenj, tja, kjer možje in žene trpijo krivico, da bi prispevali k podpori in ozdravitvi tistih, ki imajo zlomljeno srce. Poslani smo, da bi gledali na člo-veštvo kot On in da bi delovali s čutenjem Kristusovega srca. Prav zato nameni za leto 2021 ponovno vztrajajo na pomembnosti biti pripravljeni na poslanstvo kot učenci-misijonarji preko pričevanja, ki ima okus po Evangeliju. Gre tudi za poudarek, da je pomembno živeti z obnovljeno globino vse zakramente in tako okušati neskončno Božje usmiljenje. Ob tem, ko se družina sooča z globoko krizo znotraj človeške družbe, razmišljam o papeževem namenu, ki poudarja lepoto zakona in želi mladim, ki se pripravljajo na ta zakrament »podporo krščanske skupnosti«. In potem pomembnost katehetov pri oznanjevanju Božje besede, da bi bili pogumne in kreativne priče v moči Svetega duha.

Ali najdejo mesto tudi teme, kot so zaščita stvarstva, življenje in človeško dostojanstvo?

Predvsem so to področja, v katerih kot katoliki ne sodelujemo toliko. Res, da je spoštovanje človeš-kega življenja od začetka do konca bistvenega pomena, to je izziv, h kateremu smo katoliki močno poklicani. Tesno je povezan z obrambo človekovih pravic, kajti vsako človeško bitje je sveto. Prav je, da molimo za te izzive, a mislim da Sveti oče postavlja v našo molitev tiste situacije in osebe, na katere pogosto pozabljamo. Toliko je izzivov za poslanstvo Cerkve! Ob drugih temah, ki sem jih že omenil, je tukaj še njegova prošnja, da bi bili v konfliktnih družbenih, ekonomskih in političnih situacijah, pogumni in goreči umetniki dialoga in prijateljstva. Sveti oče je na drugem mestu govoril, da je pomembno v družbi graditi prijateljstvo z vsemi, tudi s tistimi, ki mislijo drugače. Čas, v katerem živimo, je poln številnih napetosti in nasprotovanj, zato je potrebno, da prijateljstvo v družbi okreva. V prostoru teh družbenih izzivov, ki povzročajo trpljenje številnih, Sveti oče ponovno prosi, da bi osebe z odgovornostjo na področju denarja, sodelovale z vladami držav, da bi se tako uredila finančna področja in bi se zaščitilo državljane pred nevarnostmi, ki jih ta prinašajo. To spomni na njegov krik v okrožnici Hvaljen, moj Gospod: »Medtem nosilci gospodarske moči še naprej opravičujejo sedanji svetovni red, v katerem prevladujejo špekulacije in iskanje finančnih rent, ki se ne menijo za okoliščine, niti za posledice, ki jih puščajo na človeškem dostojanstvu in okolju«.

Zato vabi, da bi molili vse dotlej, dokler »vsi ne napravimo pogumne odločitve za skromen in eko-loški stil življenja ter se razveselimo mladih, ki se odločno zavzemajo za to«. To so močne besede, ki nas ne morejo pustiti brezbriznih. Zato Frančišek želi, da molimo, ker ne moremo spremeniti življenja samo z našo voljo. Če računamo samo na svoje moči tvegamo, da se pustimo odvesti stilu tega sveta. Molitev je način, kako odpremo naše srce Gospodu, tako da lahko On deluje in spreminja preko nas, kajti potrebujemo Njegovo moč, da bi se spremenili in živeli po vzoru Nebeškega kraljestva.

Kako so nastali nameni za leto 2021?

Molitveni nameni so sad dolge poti razločevanja, predloge zanje so iz vsega sveta poslale ekipe Svetovne Mreže Molitve, tako iz našega gibanja kot iz Mladinskega evharističnega gibanja. Nekaj je tudi predlogov, ki so jih poslali različni dikasteriji, kongregacije in druge službe Svetega sedeža. Na začetku so upoštevane različne teme, ki smo jih prejeli, nato pa s skupino približno dvajsetih posameznikov iz različnih držav in kontinentov v molitvi naredimo izbor tem, ki imajo večjo težo. Sledi glasovanje o temah, ki bodo predstavljene Svetemu očetu. Za Svetega očeta je torej ves ta material v pomoč pri molitvenem razločevanju. Ponavadi nas dva meseca kasneje, potem ko se sreča z mednarodnim direktorjem, Frančišek seznanj z uradnimi nameni.

Ali ste naredili poseben izbor? Kaj vas je pri tem vodilo?

Glede nas gre za izzive človeštva in poslanstva Cerkev, ki so se večkrat ponavljali na različnih koncih sveta, pa tudi za tiste ki imajo največji odmev v naši osebni molitvi in pri razločevanju skupnosti. Pomembno je, da ne gre samo za rezultat premišljevanja, ampak da namen lahko v resnici sprejmemo v našo molitev. Ta prva izbirna dokumentacija, ki smo jo naredili, Svetemu očetu pomaga pri njegovem razločevanju. V njegovi molitvi mu pomaga tudi njegova vizija univerzalnosti pri poslanstvu Cerkev v svetu in njegov posluš za številne osebe ter institucije. Opazovati svet z Gospodovimi očmi, prepoznati namene Kristusovega srca in kam On kliče danes svojo Cerkev, vse to je kompas, ki usmerja to razločevanje. To je milost. Vidite torej, zakaj so človeško bratstvo in sočutje kot ključ tako zelo pomembni. Nisem v dvomu, da so molitveni nameni Svetega očeta - ki je človek molitve - uglašeni z Gospodovim srcem. Lahko poudarimo velik pomen, ki jo ima molitev Cerkev, vse dokler ne »prejme od Svetega Duha milost in moč, da bi se preoblikovala v luči Evangelija«. Vemo, da samo Duh lahko pomaga na tej poti v spreobrnjenja.

Ali ima Svetovna Mreža Molitve v teku še ostale projekte?

Smo v tretji etapi preoblikovanja te papeške ustanove, gre za najglobljo in najpomembnejšo fazo, ker se dotika duhovnega temelja našega poslanstva: »Pot srca«. To duhovno potovanje, pedagoško predstavljeno v devetih etapah, pomaga vstopiti v poslanstvo sočutja do sveta in v pripravljenost našega lastnega življenja na izzive človeštva in poslanstva Cerkve. V maju smo uradno predstavili ves pedagoški material, ki v luči apostolske spodbude Veselje evangelija daje videti v bližnjem našega brata, katerega naj podpremo in ljubimo. Brez te konkretne dimenzije je naša molitev prazna.

*NICOLA GORI
PREVEDLA BARBARA MIKUŽ*

PAPEŽEVA SVETOVNA MREŽA MOLITVE (PSMM)

Leta 2015 se je Apostolat molitve preimenoval v Papeževo svetovno mrežo molitve (PSMM). Z novimi statuti to ni več apostolsko delo Družbe Jezusove, ampak je papeška ustanova, papež imenuje glavnega direktorja PSMM in MEG (Mladinsko evharistično gibanje – mladinska veja PSMM) s sedežem v Vatikanu, ki ga predlaga vrhovni predstojnik Družbe Jezusove. Sedanji mednarodni direktor je p. Frédéric Fornos DJ. Papež kot prvi pastir Cerkve pozna potrebe sveta in Cerkve, mnogi molivci za te potrebe pa so povezani v molitveni mreži.

Sredstva molitve v tiskovinah in na spletu

Poleg tiskovin je dostop do papeževih mesečnih namenov in razlag najhitrejši in najlažji po spletu www.popesprayer.net Na mesečnem enominutnem videu Video del Papa oz. www.thepopevideo.org, v slovenščini dostopnem na Radiu Vatikan, TV Exodusu in You Tubu, papež sam predstavi molitveni namen za mesec, ki se je začel. V

angleščini, španščini, italijanščini, francoščini, portugalščini, nemščini in kitajščini pa je trikrat na dan (zjutraj, popoldne in zvečer) dostopna kratka molitev v zvezi z mesečnim molitvenim namenom www.clicktopray.org

Vsebina oz. duhovnost PSMM

Duhovnost PSMM je mogoče izraziti z enim stavkom Božje besede: »Bog je namreč svet tako ljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje ne pogubil, ampak bi imel večno življenje« (Jn 3,16). Z Jezusovimi prikazovanji sv. Marjeti Mariji Alacoque v 17. stoletju se je Božja ljubezen posebej izrazila v pobožnosti in čaščenju Srca Jezusovega. To čaščenje, povezano z zadoščevanjem in posvetitvijo Srcu Jezusovemu ob prvih petkih, je mističnega izvora, AM pa ga povezuje z apostolskimi razsežnostmi molitve za svet in Cerkev. V tej perspektivi dandanes lahko prepoznamo tudi duhovnost Božjega usmiljenja.

Molitev darovanja ali posvetitve

Molivec se vsak dan osebno daruje ali posvetiti Bogu s svojimi besedami ali z naslednjo molitvijo:

Bog, naš Oče, izročam ti svoj dan.
Izročam ti svoje molitve, misli, besede,
dejanja, radosti in bolečine
skupaj s srcem tvojega Sina Jezusa,
ki se v evharistiji vedno znova podarja
za odrešenje sveta.
Naj bo Sveti Duh, ki je vodil Jezusa,
danes moj vodnik in moja moč,
da bom mogel pričevati za tvojo ljubezen.
Z Marijo, materjo našega Gospoda in Cerkve,
prosim še posebej za namen,
ki ga za ta mesec predlaga Sveti oče.

Pot srca, pristop PSMM k Srcu Jezusovemu

Pot srca ima devet korakov ali stopenj.

1. V začetku je bila Ljubezen.
2. Človeško srce je nemirno in išče.
3. V problematičnem svetu.
4. Oče pošlje Sina, da bi nas odrešil.
5. Jezus nas imenuje svoje prijatelje.
6. Biti v Kristusu.
7. Z njim darujemo svoje življenje.
8. Poslanstvo sočutja do sveta.
9. Svetovna mreža molitve v pozorni službi za potrebe človeštva.

*P. FRANC KEJŽAR DJ, ANJA VALIJEV, MOJCA GEDRIH KARUZA,
PRIMOŽ PODOBNIK, SLOVENSKA EKIPA PSMM*

Molitveni namen za evangelizacijo:
JANAUR

**OBČEČLOVEŠKO
BRATSTVO**

Naj nam Gospod podeli milost, da bi v vsej polnosti zaživelimi bratstvo z brati in sestrami drugih ver in da bi molili drug za drugega, odprti za vse.

Dokument o človeškem bratstvu za svetovni mir in skupno življenje
Francišek

4. februar 2019

»Vera vodi vernika do tega, da vidi v drugem brata, ki ga je potrebno podpirati in imeti rad.« Ta, z vso iskrenostjo in resnostjo dobro preišljen dokument, vabi »vse osebe, ki nosijo v srcu vero v Boga in vero v človeško bratstvo, da se združijo in delajo skupaj«.

Ta presežna vrednota nam je služila za izhodišče na številnih srečanjih, v katerih smo si v prijateljskem in bratskem vzdušju izmenjavali svoje poglede na veselja, žalosti in probleme sodobnega sveta. Pri tem smo obravnavali znanstveni in tehnološki napredek, terapevtske dosežke, digitalno dobo, sredstva množičnega obveščanja in komunikacijska sredstva. Razmišljali smo tudi o razširjenosti revščine, konfliktov in trpljenja, ki ga prestajajo toliki naši bratje in sestre v raznih delih sveta kot posledico oboroževalne tekme, družbenih krivic, korupcije, neenakosti, moralnega propada, terorizma, diskriminacije, ekstremizma in mnogih drugih vzrokov.

Iz naših bratskih in odprtih razprav in iz srečanja, ki je izražalo

globoko (za)upanje v svetlo prihodnost vsega človeštva, je izšla zamisel o tem Dokumentu o človeškem bratstvu. Besedilo je rezultat poštenega in resnega premisleka z namenom, da bi predstavljalo skupno izjavo kot izraz dobrih, iz srca prihajajočih želja (ali stremljenj). To je dokument, ki vabi vse ljudi, ki imajo vero v Boga in vero v človeško bratstvo, da se povežejo v skupnem prizadevanju, kar naj služi prihodnjim generacijam, da bodo napredovale v kulturi medsebojnega spoštovanja, v zavesti velike Božje milosti, ki iz vseh človeških bitij dela brate in sestre.

Spoločni molitveni namen:
FEBRUAR

**NASILJE NA
ŽENSKAMI**

Molimo za ženske, žrtve nasilja, da bi jih družba zaščitila, upoštevala in prisluhnila njihovemu trpljenju.

Homilija za slovesni praznik Marije Božje Matere
Francišek

1. januar 2020

»Ženske so izvir življenja. Pa vendar se jih nenehoma ponižuje, tepe, posiljuje, sili v prostitucijo in odstranjevanje življenja, ki ga nosijo v telesu. Vsako nasilje, zadano ženski, je oskrunjenje Boga, rojenega iz žene.«

Rojen iz žene. Ponovno rojstvo človeškosti se je začelo z ženo. Ženske so izvir življenja. Pa vendar se jih nenehoma ponižuje, tepe, posiljuje, sili v prostitucijo in odstranjevanje življenja, ki ga nosijo v telesu. Vsako nasilje, zadano ženski, je oskrunjenje Boga, rojenega iz žene. Iz telesa žene je prišlo zveličanje za človeštvo: iz tega, kako ravnamo s telesom ženske, razumemo našo raven človečnosti. Kolikokrat je telo ženske žrtvovano na posvetnih oltarjih reklame, zaslužka, pornografije, izkoriščanja in porabne površinskosti. Treba ga je osvoboditi potrošništva, treba ga je spoštovati in častiti; je najplemenitejše meso sveta; spočelo je in dalo na svet Ljubezen, ki nas je rešila! Danes je tudi materinstvo poniževano, kajti edina

rast, ki je v interesu sveta, je ekonomska rast. So matere, ki tvegajo težka potovanja, ko obupno poskušajo dati boljšo prihodnost sadu svojega telesa, in so obravnavane kot prevelike številke s strani oseb, ki imajo trebuh, poln stvari, in srce prazno ljubezni.

Posinodalna apostolska spodbuda Radost ljubezni (Amoris laetitia)

54. V tem kratkem pregledu dejanskega stanja bi rad poudaril, da je sicer prišlo do pomembnih izboljšav, kar zadeva priznanje pravic žensk in njihove udeležnosti v javnem življenju, toda v nekaterih deželah je treba v zvezi s tem še marsikaj narediti. Ni nam še uspelo izkoreniniti nesprejemljivih navad, predvsem sramotnega nasilja, ki se včasih izvaja nad ženskami: trpinčenje v družini in različne oblike suženjstva, kar gotovo ne dokazuje moči moških, temveč njihovo strahopetnost in izgubo dostojanstva. Verbalno, fizično in spolno nasilje, ki se v nekaterih zakonih izvaja nad ženskami, nasprotuje naravi same zakonske združitve. Mislim na hudo pohabljenje spolnih organov žensk v nekaterih kulturah, pa tudi na neenakost med spoloma pri dostopu do dostojnih delovnih mest in do pomembnih družbenih položajev. Zgodovina je obremenjena z ekscesi patriarhalnih kultur, v katerih so ženske obravnavali kot drugorazredne, toda spomnimo se tudi na pojav nadomestnih mater ali na »instrumentalizacijo in komercializacijo ženskega telesa v sodobni medijski kulturi«. [42] Nekateri menijo, da so se mnoge sedanje težave pojavile z emancipacijo žensk, vendar to ni res. »Gre le za obliko mačizma«. [43] Enakost dostojanstva moškega in ženske nas navdaja z veseljem, da presežemo stare oblike diskriminacije in da si v družinah prizadevamo za vzajemno povezanost. V večjem priznanju dostojanstva ženske in njenih pravic občudujemo delo Duha, čeprav se pojavljajo oblike feminizma, ki jih ne moremo imeti za primerne.

Molitveni namen za evangelizacijo:
MAREC

**ZAKRAMENT
SPRAVE**

Molimo, da bi z bolj poglobljenim doživljanjem zakramenta sprave okusili neskončno Božje usmiljenje.

Spokorno bogoslužje – homilija
Francišek
19. marec 2019

»Spoved je prehod od tega, da smo potrebni usmiljenja, k usmiljenju, je pisanje Boga na srce. V njej vsakič beremo, da smo dragoceni v očeh Boga, da je On Oče in nas ljubi bolj, kot mi ljubimo sami sebe.«

»Ostala sta samo onadva: usmiljenja potrebna in usmiljenje.« Samo onadva. Kolikokrat se čutimo sami in izgubimo nit življenja. Kolikokrat ne vemo več, kako ponovno začeti, ko smo obteženi od naprezanja, da bi se sprejeli. Začeti moramo od začetka, vendar ne vemo, od kod. Kristjan se rodi z odpuščanjem, ki ga prejme pri krstu. In vedno znova se rojeva iz tega: iz presenetljivega odpuščanja Boga, iz njegovega usmiljenja, ki nas obnavlja. Le tedaj, ko nam je odpuščeno, gremo lahko ponovno naprej opogumljeni; po tem, ko smo izkusili veselje, da nas Oče do konca ljubi. Le preko Božjega odpuščanja se v nas dogajajo resnično nove stvari.

Ponovno prisluhnimo stavku, ki nam ga je Gospod danes rekel po

preroku Izaiju: »Glejte, nekaj novega storim« (Iz 43,19). Oduščanje nam dá nov začetek, naredi nas za novo stvaritev, omogoči nam, da se z roko dotaknemo novega življenja. Božje oduščanje ni neka fotokopija, ki se identično razmnoži pri vsakem prehodu skozi spovednico. Prejeti oduščanje grehov preko duhovnika je izkušnja, ki je vedno nova in edinstvena. Pomaga nam preiti od tega, da smo sami s svojo bedo in tožniki, kakor žena v evangeliju, do tega, da nas Gospod ponovno dvigne in spodbudi.

»Ostala sta samo onadva: usmiljenja potrebna in usmiljenje.« Kaj storiti, da bi vzljubili usmiljenje, da bi premagali strah pred spovedjo? Sprejmimo ponovno Izaijevo povabilo: »Mar ne opazite?« (Iz 43,19) Opaziti Božje oduščanje. To je pomembno. Bilo bi lepo, če bi ostali po spovedi kakor tista žena, s pogledom uprtim v Jezusa, ki nas je pravkar osvobodil: ne več v svojo bedo, ampak v njegovo usmiljenje. Gledati na Križanega in reči z osuplostjo: »Poglej, tukaj so končali moji grehi. Ti si jih vzel nase. Name nisi pokazal s prstom, razpel si roke in mi ponovno odpustil.«

Pomembno se je spominjati Božjega oduščanja, njegove nežnosti, ponovno okusiti mir in svobodo, ki smo ju doživeli. To je namreč srčika spovedi: ne grehi, ki jih povemo, ampak Božja ljubezen, ki jo prejmemo in ki jo vedno potrebujemo. Lahko nam pride še en dvom: »Nima se smisla spovedovati, vedno delam iste grehe«. Vendar pa nas Gospod pozna, on ve, da je notranji boj težaven, da smo šibki in nagnjeni k padcem, pogosto vedno znova delamo slabo. In predlaga nam, da bi začeli delati vedno znova dobro, da bi vedno znova prosili usmiljenja. On bo tisti, ki nas bo ponovno dvignil in iz nas naredil novo stvaritev. Začnimo torej ponovno pri spovedi, dajmo ponovno temu zakramentu mesto, ki mu gre v življenju in v pastoralni!

»Ostala sta samo onadva: usmiljenja potrebna in usmiljenje.« Tudi mi danes pri spovedi doživljamo to srečanje rešitve: mi, s svojo bedo in svojim grehom in Gospod, ki nas pozna, ljubi in osvobaja zla. Vstopimo v to srečanje, prosimo za milost, da bi ga ponovno odkrili.

Spoločni molitveni namen:
APRIL

TEMELJNE PRAVICE

Molímo za tiste, ki izpostavljajo svoje življenje, ko se borijo za temeljne človekove pravice v diktaturah, v totalitarnih režimih in tudi v krizah demokracije.

Papeževo sporočilo mednarodni konferenci: »Človekove pravice v sodobnem svetu: pridobitve, opustitve, zanikanja.«

Francišek

10. december 2018

»Potreba po pravičnosti in solidarnosti ima poseben pomen za nas kristjane, saj nas sam evangelij vabi, naj pogled povzdignemo k najmanjšim izmed naših bratov in sester, naj sočustvujemo z njimi (prim. Mt 14,14) ter si konkretno prizadevamo lajšati njihovo trpljenje.«

Ob bolj podrobnem pogledu na našo sodobno družbo odkrivamo mnoga protislovja, ki nas vabijo, da se vprašamo, če je enako dostojanstvo vseh človeških bitij, ki je bilo slovesno razglašeno pred 70 leti, resnično priznано, spoštovano, zaščiteno in spodbujano v vsakršnih okoliščinah. Danes se v svetu še naprej nadaljujejo številne oblike krivice, ki jih spodbujajo omejevalni antropološki pogledi in ekonomski model, ki temelji na dobičku, ki izkorišča, uničuje in celo ubija človeka.[4] Medtem ko en del človeštva živi v izobilju, je osebno dostojanstvo drugega dela človeštva prezirano ali poteptano

ter so njegove temeljne pravice zapostavljene ali kršene.

Ti pereči pojavi zadevajo nas vse. Kadar so namreč kršene temeljne pravice, kadar se daje prednost le nekaterim pravicam pred drugimi ali kadar so zagotovljene le določenim skupinam, tedaj se dogajajo velike krivice, ki povečujejo konflikte s težkimi posledicami – tako znotraj posameznih narodov, kakor tudi v odnosih med njimi.

Vsakdo je torej poklican, da glede na specifično nalogo, ki jo ima, pogumno in odločno prispeva k spoštovanju temeljnih pravic vsake osebe, posebej tistih »nevidnih«: mnogih, ki so lačni in žejni, nagi, bolni, tujci ali v ječi (prim. Mt 25,35-36), ki živijo na robu družbe ali so izključeni.

Potreba po pravičnosti in solidarnosti ima poseben pomen za nas kristjane, saj nas sam evangelij vabi, naj pogled povzdignemo k najmanjšim izmed naših bratov in sester, naj sočustvujemo z njimi (prim. Mt 14,14) ter si konkretno prizadevamo lajšati njihovo trpljenje.

Ob tej priložnosti želim z žalostjo v srcu pozvati vse, ki imajo odgovornosti v različnih institucijah, naj postavijo človekove pravice v središče vseh področij delovanja, vključno s sodelovanjem pri razvoju, tudi kadar to pomeni iti proti toku.

Spoločni molitveni namen:
MAJ

SVET FINANC

Molímo, da bi tisti, ki so odgovorni za finance, sodelovali z vladami z namenom, da se uredijo finančni trgi, državljane pa zaščitijo pred njihovimi nevarnostmi.

Okrožnica *Laudato si'*
Francišek
24. maj 2015

»V prizadevanju za skupno dobro je danes neizogibno, da se politika in ekonomija v dogovoru postavita v službo življenja, zlasti človeškega življenja.«

109. Tehnokratski vzorec poskuša prevladati tudi v ekonomiji in politiki. Ekonomija skrbi le za tehnološki razvoj z namenom dobička, ne oziraje se na morebitne slabe posledice za človeka. Finance tako zadušijo pravo ekonomijo. Iz svetovne finančne krize se nismo ničesar naučili, iz poslabšanja okolja se učimo zelo počasi. V nekaterih krogih zatrjujejo, da bosta sedanja ekonomija in tehnologija odpravila vse okoljske težave, enako kot z neakademskim izrazoslovjem zagotavljajo, da bo mogoče probleme, povezane z lakoto in revščino po svetu rešiti preprosto z rastjo trgov. To ni vprašanje ekonomskih teorij, ki si jih morda danes nihče ne upa zagovarjati, temveč njihovega zavzetja dejanskega razvoja ekonomije. Tisti, ki tega ne trdijo z besedami, podpirajo to z dejstvi, ko ne skrbijo

za pravšnjo raven proizvodnje, za boljšo porazdelitev bogastva, za odgovorno skrb za okolje ali za pravice prihodnjih rodov. S svojim obnašanjem potrjujejo, da jim je kar največji možni dobiček zadosten cilj. Trg sam po sebi pa ne zagotavlja celovitega človeškega napredka in družbenega vključevanja.[89] Medtem imamo »neke vrste razsipniški in potrošniški razcvet, ki je v nedopustnem nasprotju s trdoživim stanjem razčlovečujoče bede,«[90] pri čemer pa se ne določijo dovolj hitro ekonomske ustanove in socialni programi, ki bi najrevnejšim omogočili reden dostop do osnovnih virov. Premalo se zavedamo, katere so najgloblje korenine sedanjih neravnovesij, ki so povezane z usmeritvijo, cilji, pomenom in družbenim kontekstom tehnološke in ekonomske rasti.

189. Politika se ne sme podrežati ekonomiji, ta pa ne načelom in vzorcem gole učinkovitosti in tehnokracije. V prizadevanju za skupno dobro je danes neizogibno, da se politika in ekonomija v dogovoru postavita v službo življenja, zlasti človeškega življenja. Reševanje bank za vsako ceno, medtem ko stroške brez trdnega zagotovila o reviziji in reformi celotnega sistema nosi prebivalstvo, potrjuje popolno prevlado financ. Tako početje nima nobene prihodnosti, saj po dolgi, dragi in potratni sanaciji poraja nove krize. Finančna kriza med letoma 2007 in 2008 je bila priložnost za razvoj nove ekonomije, ki bi bolj spoštovala etična načela ter novo ureditev špekulativne finančne dejavnosti in navideznega bogastva. Vendar ni bilo odziva, ki bi vodil k presoji zastarelih meril, zato ta še naprej vladajo svetu. Proizvodnja ni vedno razumna; pogosto je vezana na spremenljivke, ki pripisujejo proizvodni vrednost, ta pa se ne ujema z njihovo pravo ceno. To pogosto vpliva na preveliko proizvodnjo nekaterih vrst blaga z nepotrebnim vplivom na okolje, kar hkrati škoduje območnim ekonomijam.[133] Napihnjen finančni balon navadno vpliva tudi na napihnjen proizvodni balon. Skratka, težava je v tem, da odločno ne ukrepamo v realnem gospodarstvu, ki omogoča pestro in izboljšano proizvodnjo, primerno delovanje podjetij, razvoj srednjih podjetij, odprtih za zaposlovanje, in tako naprej.

Molitveni namen za evangelizacijo:
JUNIJ

**LEPOTA ZAKONSKE
ZVEZE**

Molimo za mlade ljudi, ki se pripravljajo na zakon, oprti na krščansko občestvo, naj rastejo v ljubezni z velikodušnostjo, zvestobo in potrpežljivostjo.

Nagovor udeležencem tečaja o družini in zakonski zvezi
Francišek
27. september 2018

»Velikokrat je glavni razlog problematike, ki pride na površje po obhajanju zakramenta svetega zakona, treba iskati ne le v skriti in daljni nezrelosti, ki se je nenadoma sprožila, ampak predvsem v šibkosti krščanske vere in pomanjkljivem cerkvenem spremljanju, v osamljenosti, ki so ji pogosto prepuščeni novoporočenci po obhajanju zakramenta.«

Zakon ni samo 'družbeni' dogodek, ampak je zakrament, ki obsega tudi ustrezno pripravo in zavestno obhajanje. Zakonska zveza namreč s strani zaročencev terja zavestno izbiro, ki postavi v središče voljo, da se skupaj gradi nekaj, kar ne bo nikoli moglo biti izdano ali zavrženo. Obstajajo mnoge iniciative, ki jih razvijajo škofije po vsem svetu, da bi realnim situacijam približale družinsko pastoralo, pod katero se razume predvsem spremljanje zaročencev v zakon. Zaročencem je pomembno ponuditi možnost, da se udeležijo seminarjev in molitvenih srečanj, kjer so poleg duhovnikov kot

animatorji tudi zakonski pari z utrjenim družinskim življenjem in strokovnjaki psiholoških ved.

Velikokrat je glavni razlog problematike, ki pride na površje po obhajanju zakramenta svetega zakona, treba iskati ne le v skriti in daljni nezrelosti, ki se je nenadoma sprožila, ampak predvsem v šibkosti krščanske vere in pomanjkljivem cerkvenem spremljanju, v osamljenosti, ki so ji pogosto prepuščeni novoporočenci po obhajanju zakramenta. Šele takrat, ko so postavljeni pred vsakdanjost skupnega življenja, ki zakonca kliče k rasti na poti darovanja in žrtvovanja, se nekateri zavejo, da niso v polnosti razumeli tega, v kar so se podali. In čutijo se neprimerni, še posebej, če se primerjajo z dometom in vrednotami krščanskega zakona, ki zadeva konkretno ozadje, ki je povezano z neločljivostjo zveze, z odprtostjo za posredovanje daru življenja in z zvestobo.

Spoločni molitveni namen:
JULIJ

**PRIJATELJSKI
ODNOSI V DRUŽBI**

*Molimo, da bi v konflikt-
nih situacijah na družbe-
nem, gospodarskem in
političnem področju
delovali kot pogumni in
navdušeni graditelji dia-
loga in prijateljstva.*

Posinodalna apostolska spodbuda *Christus vivit* (Kristus živi)

Francišek

25. marec 2019

169. Predlagam mladim, da gredo naprej in dlje od skupin prijateljev ter ustvarjajo »družbeno prijateljstvo, iščejo skupno dobro.

Družbeno sovraštvo uničuje. Tudi družina se uničuje s sovraštvom. Država se uničuje s sovraštvom. Svet se uničuje s sovraštvom. In največje sovraštvo je vojna. In dandanes vidimo, da se svet uničuje z vojnami. Ker niso zmožni sestiti skupaj in se pogovoriti Bodite zmožni ustvarjati družbeno prijateljstvo.«⁹⁰ Ni lahko, vedno se je treba čemu odpovedati, treba se je pogajati, a če to počnemo v mislih na dobro vseh, lahko dosežemo veličastno izkušnjo: da pustimo ob strani razlike in se skupaj borimo za nekaj skupnega. Če nam uspe najti skupne točke znotraj mnogih nesoglasij v tem rokodelskem in včasih napornem trudu gradnje mostov, ustvarjanja miru, ki bi bil dober za vse, je to čudež kulture srečanja, ki si jo mladi lahko upajo živeti s strastjo.

183. Dragi mladi, ne dovolite, da vaša mladost uporabljajo za razširjanje plitkega življenja, ki zamenjuje lepoto z videzom. Rajši se učite odkrivati lepoto v delavcu, ki se vrača umazan in neurejen domov, a vesel, da je zaslužil kruh svojim otrokom. Nenavadna lepota je v občestvu družine, zbrane ob mizi, in v kruhu, razdeljenem z velikodušnostjo, čeprav je kosilo na mizi borno. Lepota je v ostareli ženi razpuščenih las, ki vztraja ob bolnem možu in ga neguje preko svojih moči in svojega lastnega zdravja. Lepota je v zvestobi parov, ki se ljubijo v jeseni življenja, čeprav je že minila pomlad zaročne dobe, v starčkih, ki se držijo za roke med sprehodi. Zadaž za videzom ali za modno estetiko je lepota v vsakem moškem in vsaki ženski, ki živi z ljubeznijo svojo osebno poklicanost, v zastonjskem služenju skupnosti, domovini, v velikodušnemu prizadevanju za srečo družine – vsi ti so zavezani napornemu anonimnemu in zastonjskemu delu pri vzpostavitvi družbenega prijateljstva. Najti, pokazati in poudariti to lepoto, ki je podobna Kristusovi lepoti na križu, pomeni postaviti temelje resnični družbeni solidarnosti in kulturi srečanja.

Molitveni namen za evangelizacijo:
AVGUST

CERKEV

Molímo za Cerkev, da bi od Svetega Duha prejela milost in moč za preobrazbo v luči evangelija.

Apostolska spodbuda
Evangelii Gaudium (Veselje evangelija)
Francišek
24. november 2013

»Sanjam o misijonarski izbiri, ki je zmožna preoblikovati vse, da bi navade, slogi, urniki, govorica in vsaka cerkvena struktura postali ustrezen prevodnik za evangelizacijo sedanjega sveta, bolj kakor pa za varovanje sebe.«

26. Pavel VI. je vabil, naj okrepimo klic k prenovi. Jasno je povedal, da se ne obrača samo na posameznike, ampak na vso Cerkev. Spomnimo na to znamenito besedilo, ki ni izgubilo svoje moči. »Cerkev mora poglobiti zavest o sebi, premišljevatí o svoji lastni skrivnosti /.../ Iz te razsvetljene in dejavne zavesti izvira samodejna želja, da bi soočila idealno podobo Cerkve, kakršno je Kristus videl, hotel in ljubil kot svojo sveto in brezmadežno nevesto, s svojim resničnim današnjim obličjem /.../ Iz tega izvira velikodušna in skoraj nepotrpežljiva potreba po prenovi in popravi napak, ki jih ta zavest ob notranjem izpraševanju v ogledalu tega

modela, ki ji ga je Kristus zapustil, izpostavi in zavrže« (Pavel VI., okr. *Ecclesiam suam* (6. Avgusta 1964), 10: AAS 56 (1964), 611.612). Drugi vatikanski cerkveni zbor je predstavil cerkveno spreobrnjenje kot odprtost za nenehno reformo iz zvestobe Jezusu Kristusu: »Vsaka prenova Cerkve je v bistvu pomnožitev zvestobe njegovi poklicanosti/.../ Kristus kliče Cerkev na poti njenega romanja k tistemu stalnemu prenavljanju, katerega Cerkev, kolikor je človeška in zemeljska ustanova, vedno potrebuje« (Drugi vatikanski koncil, odlok o ekumenizmu *Unitatis redintegratio*, E 6). Obstajajo cerkvene strukture, ki utegnejo pogojevati oznanjevalno živahnost, prav tako pa dobre strukture služijo namenu, ko je v njih življenje, ki jih oživlja, podpira in presoja. Brez novega življenja in pristnega evangelijskega duha, brez »zvestobe Cerkve svoji poklicanosti«, se katera koli nova struktura v kratkem času polomi.

27. Sanjam o misijonarski izbiri, ki je zmožna preoblikovati vse, da bi navade, slogi, urniki, govorica in vsaka cerkvena struktura postali ustrezen prevodnik za evangelizacijo sedanjega sveta, bolj kakor pa za varovanje sebe. Prenovo struktur, ki jo terja pastoralno spreobrnjenje, je mogoče razumeti v tem smislu: omogoča naj, da bodo vse strukture postale bolj misijonarske, in bo redna pastoralna v vseh svojih zahtevah bolj odkrita in odprta. Vse pastoralne delavce naj postavi v trajno »izhajanje« in tako pospeši pozitiven odgovor vseh ljudi, katerim Jezus daje svoje prijateljstvo. Janez Pavel II. je takole dejal škofom Oceanije: »Vsaka prenova v Cerkvi mora imeti za svoj cilj poslanstvo, da se ne bi vdala nekakšni cerkveni obrnjenosti vase« (Janez Pavel II., posinodalna ap. spodbuda *Ecclesia in Oceania* (22. Novembra 2001), 19: AAS (2002), 3).

Spoločni molitveni namen:
SEPTEMBER

**ŽIVLJENJSKI STIL
ZA OHRANJANJE
OKOLJA**

Molimo za pogum, da bi vse naše izbire vodile v preprost in okolju prijaznen način življenja in da bi se veselili mladih, ki se tako odločno zavzemajo zanj.

**Poslanica ob Svetovnem dnevu molitve za skrb stvarstva
Francišek**

1. september 2019

»To je čas za preroška dejanja. Mnogi mladi dvigujejo glas po vsem svetu in pozivajo k pogumnim odločitvam.«

To je čas za premišljevanje o našem življenjskem slogu in o tem, kako so naše vsakodnevne izbire v zvezi s hrano, potrošnjo, gibanjem, uporabo vode, energije in mnogih drugih dobrin pogosto nepremišljene in škodljive. Preveč oblastno se vedemo do stvarstva. Odločimo se spremeniti, prevzeti preprostejši in spoštljivejši življenjski slog! Čas je, da zapustimo odvisnosti od fosilnih goriv ter se hitro in odločno usmerimo v prehod k oblikam čiste energije in trajnostne krožne ekonomije. In ne pozabimo poslušati staroselskih ljudstev, katerih večstoletna modrost nas lahko nauči bolje živeti odnos z okoljem.

To je čas za preroška dejanja. Mnogi mladi dvigujejo glas po vsem svetu in pozivajo k pogumnim odločitvam. Razočarani so ob premnogih neizpoljenih obljubah, začetih in opuščenih dejanjih

zaradi delnih interesov in koristi. Mladi nas spominjajo, da Zemlja ni dobrina za izrabljanje, ampak dediščina za posredovanje; da upanje v prihodnost ni neko lepo čustvo, ampak je naloga, ki danes zahteva konkretna dejanja. Njim dolgujemo resnične odgovore, ne praznih besed; dejstva, ne iluzij.

Molitveni namen za evangelizacijo:
OKTOBER

**UČENCI MISIJONAR-
JI**

Molimo, da bi bil vsak krščenec vključen v evangelizacijo in razpoložljiv za misijone, s tem da pričuje z življenjem, ki ga prežema vonj po evangeliju.

Poslanica za svetovni misijonski dan 2019

Francišek

9. junij 2019

»To misijonsko poslanstvo se me osebno tiče: jaz sem vedno 'misijon'; ti si vedno 'misijon'; vsak kristjan in vsaka kristjanka je 'misijon'. Človek, ki ljubi, nikoli ne miruje: ljubezen ga žene ven iz sebe; k njej je pritegnjen in z njo privlači druge; razdaja se drugim in plete vezi, ki podarjajo življenje. Za Božjo ljubezen ni nihče neuporaben ali nepomemben. Vsak od nas je 'misijon', saj je vsak od nas sad Božje ljubezni.«

Cerkev je v poslanstvu v svetu. Vera v Jezusa Kristusa nam omogoča vse stvari videti v pravi luči, saj v veri gledamo na svet z Božjimi očmi in srcem. Upanje nam odpira večna obzorja Božjega življenja, katerega del smo tudi mi. Ljubezen, ki jo okušamo v zakramentih in bratski ljubezni, nas priganja, da gremo do skrajnih mej sveta (prim. Mih 5,3; Mt 28,19; Apd 1,8; Rim 10,18). Cerkev, ki gre do skrajnih meja, se mora nenehno in stalno misijonsko spreobračati. Koliko svetnikov, koliko vernih mož in žena pričuje

in nam kaže, da sta neomejena odprtost in napredovanje v milosti resnično možni in izvedljivi, saj ju poganja ljubezen, ki se v svojem najglobljem bistvu izkazuje kot dar, žrtvovanje in hvaležnost (prim. 2 Kor 5,14–21). Človek, ki oznanja Boga, mora biti Božji človek (prim. apostolsko pismo Maximum illud).

To misijonsko poslanstvo se me osebno tiče: jaz sem vedno »misijon«; ti si vedno »misijon«; vsak kristjan in vsaka kristjanka je »misijon«. Človek, ki ljubi, nikoli ne miruje: ljubezen ga žene ven iz sebe; k njej je pritegnjen in z njo privlači druge; razdaja se drugim in plete vezi, ki podarjajo življenje. Za Božjo ljubezen ni nihče neuporaben ali nepomemben. Vsak od nas je »misijon«, saj je vsak od nas sad Božje ljubezni. Tudi če starši zatajijo svojo ljubezen z lažmi, sovraštvom in nezvestobo, Bog nikoli ne odvzame svojega daru življenja in od vekomaj zagotavlja vsakemu od svojih otrok, da bo deležen Božjega in večnega življenja (prim. Ef 1,3–6).

Tudi danes Cerkev potrebuje može in žene, ki v moči krsta velikodušno odgovorijo na klic in zapustijo svoj dom, družino, deželo, jezik in krajevno Cerkev. Poslani so k narodom, v svet, ki še ni preobražen z zakramenti Jezusa Kristusa in njegove svete Cerkve. Z oznanjevanjem Božje besede, pričevanjem za evangelij in veselim življenjem po Svetem Duhu kličejo k spreobrnjenju, krščujejo in nudijo krščansko odrešenje. To delajo v spoštovanju do osebne svobode vsakega posameznika ter v dialogu s kulturami in verami ljudstev, h katerim so poslani. *Missio ad gentes* (poslanstvo k narodom), ki je vedno lastno Cerkvi, bistveno prispeva k procesu stalnega spreobračanja vseh kristjanov. Vero v Jezusov velikonočni dogodek, cerkveno poslanstvo, prejeto po krstu, geografski in kulturni izstop iz sebe in svojega doma, nujnost odrešenja od greha in osvoboditev od osebnega in družbenega zla – vse to zahteva misijon, poslanstvo, ki sega do skrajnih mej sveta.

Spoločni molitveni namen:
NOVEMBER

**LJUDJE, KI TRPIJO
ZA DEPRESIJO**

Molimo za ljudi, ki trpijo zaradi depresije ali izgorelosti, da bi povsod našli podporo in luč, ki bi jih odprla v življenje.

Angel Gospodov
Francišek
9. julij 2017

»Prva Jezusova beseda pred vsem tem je povabilo, da se premaknemo in reagiramo: 'Pridite.' Napaka, ko stvari gredo narobe, je ostati na mestu.«

Gospod ve, kako je lahko življenje težko. Ve, da mnoge stvari obtežijo srce: razočaranja, rane iz preteklosti, teža, ki jo je potrebno nositi in krivice, ki jih je treba v sedanjosti prenašati, negotovosti in zaskrbljenost glede prihodnosti.

Prva Jezusova beseda pred vsem tem je povabilo, da se premaknemo in reagiramo: »Pridite.« Napaka, ko stvari gredo narobe, je ostati na mestu. To je zelo očitno, a kako težko se je premakniti ter odpreti se! Ni lahko! V temačnih trenutkih se zdi naravno biti sam s seboj, tuhtati o tem, kako je življenje krivično, kako nehvaležni so drugi ter kako zloben je svet... Mi vsi to vemo, saj smo doživeli to težko izkušnjo. Toda tako, zaprti sami vase, vidimo vse črno. Tedaj pridemo do tega, da se navadimo na žalost, ki

se tako udomači. Slaba stvar je ta žalost. Jezus pa nas hoče potegniti iz tega 'živega peska', tebe, tebe. Zato vsakemu reče: »Pridi!« Izhod je v odnosu, v tem, da iztegnemo roko in dvignemo pogled proti tistemu, ki nas resnično ima rad.

Ne zadostuje pa iti iz sebe, potrebno je vedeti, kam iti, saj je toliko ciljev navideznih, obljublajo namreč počitek in te malo razvedrijo, ti zagotavljajo mir in omogočijo zabavo, in te končno pustijo v osamljenosti kot prej, ker so le kot 'ognjemet'. Zato Jezus pokaže, kam iti: »Pridite k meni.« Tako pravi Jezus. Večkrat zaradi teže življenja ali zaradi situacije, ki nas žalosti, skušamo govoriti z nekom, ki nas posluša, s prijateljem, s strokovnjakom... To je zelo dobro, a ne pozabimo na Jezusa! Ne pozabimo odpreti se Njemu ter mu pripovedovati o svojem življenju, izročiti mu osebe in situacije. Morda so 'področja' našega življenja, ki jih še nismo odprli Njemu in so še temačne, ker še niso videle Gospodove luči. Vsak ima svoje 'področje'. Pojdite k duhovniku, pojdite k Jezusu. Danes vsakemu pravi: »Pogum, ne kloni pod težo življenja, ne zapri se pred strahovi in grehi, ampak pridi k men!«

On nas čaka, vedno nas čaka, ne zato, da bo čudežno razrešil probleme, temveč, da nas bo, ko smo sredi problemov, okrepil. Jezus nam ne odvzema teže življenja, temveč tesnobo s srca; ne odvzeme nam križa, temveč ga nosi z nami. Z njim vsako breme postane lahko (prim. v. 30), kajti On je okrepčilo, ki ga iščemo. Ko Jezus vstopi v življenje, pride mir, tisti, ki ostane tudi med preizkušnjami, med trpljenjem. Pojdimo k Jezusu, dajmo mu svoj čas, vsak dan ga srečajmo v molitvi, v zaupnem in osebnem pogovoru. Postanimo domači z njegovo Besedo, ponovno brez strahu odkrijmo njegovo odpuščanje, nasitimo se z njegovim Kruhom življenja. Tako se bomo čutili od Njega ljubljene in potolaženi.

Molitveni namen za evangelizacijo:
DECEMBER

KATEHETI

Molimo za katehete, ki so poklicani, da oznanjajo Božjo besedo, naj pričujejo zanj v moči Svetega Duha s pogumom in ustvarjalnostjo.

Video sporočilo udeležencem mednarodnega simpozija z naslovom »Katehist, priča skrivnosti«, ki ga je organiziral Papeški svet za pospeševanje nove evangelizacije
Francišek
22. september 2018

»Bodite kateheti, ne zgolj delajte kot kateheti, saj to nikomur ne koristi.«

Jaz delam kot katehet, ker mi je všeč poučevanje. Toda če dejansko nisi katehet, to nikomur ne koristi. Katehet je poklican. Biti katehet je poklicanost in ne delati kot katehet. Pazite dobro, nisem rekel delaj kot katehet, ampak bodi, saj vključuje življenje. Na srečanje z Jezusom se vodi z besedami in z življenjem, s pričevanjem.

Pogosto mislim na kateheta, kot na tistega, ki se je dal v službo Božji Besedi in ki se s to Besedo vsakodnevno srečuje, da tako postane njegova hrana in bo s tem učinkovito ter verodostojno omogočil udeležbo drugih pri Njej. Katehet zato ne sme pozabiti, predvsem danes v ozračju ravnodušja, da je njegova beseda vedno prvo oznanilo. To dobro premislite, da bo na tem svetu, na tem

področju velikega ravnodušja, vaša beseda vedno prvo oznanilo, ki se bo dotaknilo srca in razuma tolikih oseb, ki čakajo na srečanje s Kristusom. Čeprav tega morda ne vedo, pa na to čakajo. Prvo oznanilo je, kar je dobro poudariti, da je Jezus Kristus umrl in vstal iz ljubezni do Očeta, ki podarja vsem svoje odpuščanje ne glede na osebo, samo če se odpremo in se pustimo spreobrniti. Pogosto ne zaznamo moči milosti, ki se tudi preko naših besed dotika naših sogovornikov in jih oblikuje, da jim s tem omogoči odkrivanje Božje ljubezni. Katehet ni učitelj ali profesor, ki misli, da ima predavanje. Kateheza ni predavanje. Kateheza je sporočanje izkušnje in pričevanja vere, ki vnema srca, saj vnaša željo po srečanju s Kristusom. To oznanilo na različne načine ter v različnih jezikih, je prvo, kar je katehet poklican udejanjiti.

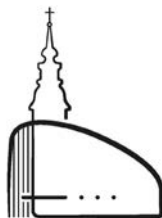
MOLITEV IN SLUŽENJE 2021
Izzivi za človeštvo in poslanstvo Cerkve

Prevod: Slovenska sekcija Radia Vatikan
Jezikovni pregled: Mojca Gedrih Karuza
Oblikovanje in prelom: Primož Podobnik

Izdala in založila: Založba Dravlje
Odgovarja: p. Franc Kežar DJ

Tisk: Formatisk d.o.o.
Naklada: 550

Ljubljana, 2020

Več o ponudbi Založbe Dravlje in naročila na:
www.zalozba-dravlje.si

ISSN 2630-3213

